

Szocialista EGÉSZSÉGÜGYÉRT

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

AZ ORVOSÉGÉSZSÉGÜGYI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETE FUNKCIONÁRIUSAINAK LAPJA

III. évfolyam, 12. szám

1954 december 28

Mekis József elvtárs felszólalása a Szakszervezeti Világszövetség főtanácsának 7. ülészakán

„A magyar munkások növekvő aggodalommal és együttérzéssel látják, hogy mind több országban üldözik a szakszervezeteket és hogy ez az üldözés egyre hevesebb.

Küldöttségünket, mielőtt elindult Varsóba, külön megkérték, juttassa kifejezésre a magyarok forró szolidaritását a megkínzott, sokat szenvedett iránti szakszervezetekkel.

A magyar dolgozók mélyszégyen együttérzését tolmácsolta Mekis József mindazoknak a népeknek, amelyeknek vére patakokban ömlik a külföldi elnyomás következtében, amelyeknek demokratikus szervezeteit betiltják, legjobb szakszervezeti harcokat bebörtönzik és megkínözzák.

A továbbiakban rámutatott arra a hidegháborúra, amelyet számos nyugateurópai országban és az Egyesült Államokban folytatnak a szakszervezeti mozgalom ellen, majd így folytatta beszédét:

„A magyar munkások tisztelik és becsülik a franciát, az olaszt, az angol szakszervezeti mozgalom harcos hagyományait. Mi sokat tanultunk szervezkedésük, küzdelmeik történetéből. Véleményünk szerint a Szakszervezeti Világszövetségnek mindent meg kell tennie, hogy még nagyobb erővel támogatja ezen országok dolgozóinak harcot szakszervezeteik védelmében.

A szakszervezetek üldözése — folyóék bár nyílt vagy rejtett formában — «meleg», vagy «hidegháború» alakjában — ez egyaránt egy újabb háború előkészítését szolgálja.

Az ügyvédi programja ez: üldözni a szakszervezeteket, hogy a munkás zokszó nélkül legyen kénytelen eltérni a fegyverkezési hajszára mind jobban növekvő terheit.

Üldözni a szakszervezeteket, hogy a munkásokat és parasztokat engedelmessé ágyútölteléké lehessen gyúrni. Szétzúzni a dolgozó osztályok szervezetségét, hogy ne legyen erejük ellenállni a háborús politikának. Röviden szólva: a hadviselés néma, tiltakozás nélküli hátsorának megteremtése, ez a

fegyvermonopóliumok célja a szakszervezetek elleni irtóhadjárral.

A magyar szakszervezeteknek az a véleménye, hogy a

Szakszervezeti Világszövetségnek az eddiginél még hatékonyabban és aktívabban támogatnia kell a nemzetközi békevédelmi mozgalmat.

A Szakszervezeti Világszövetség főtanácsának kiáltványa Európa dolgozóihoz

Kedves Elvtársak! Komoly veszély tornyosul ma az európai biztonság és az egész világ békéje elé. Az Egyesült Államok, Anglia, Franciaország, Nyugat-Németország és más országok kormányai az „európai védelmi közösség” kudarca után megkötötték a párizsi egyezményeket, amelyek a német militarizmus feltámasztására irányulnak.

A londoni és párizsi egyezmények fegyverkereskedők egyezményei. A fegyverkezési verseny csupán az Egyesült Államok, Nyugat-Németország, Nagy-Britannia és Franciaország monopolistáinak előnyös. A monopolisták feltámasztva a német militarizmust, szabaddá akarják tenni az utat Nyugat-Németországban és Európában az antidemokratikus, diktatórikus rendszerek megteremtéséhez.

Egész Németország dolgozó férfiai és női, szakszervezeti aktivistái!

Lelkesen üdvözljük a németek millióit, mind Kelet-, mind Nyugat-Németországban, akik szakszervezetükkel együtt sikraszállnak a német militarizmus feltámasztása ellen. Felhívjuk őket, ne engedjék, hogy széthúzást teremtsenek soraikban.

Franciaország dolgozó férfiai és női! Ne engedjék, hogy az ellenállási mozgalom hősi áldozatainak halála hiábavalóvá váljék. Ne engedjék, hogy keleti határaikon ismét megjelenjenek az ezúttal atomfegyverrel felfegyverzett német hadosztályok.

Nagy-Britannia munkásai és munkásnői! Ne engedjék, hogy elámissák Önöket. Ne hagyják,

hogy a német militaristák ismét Coventry sorsával fenyegetessék az angol városokat! Védjék meg hazájuk függetlenségét és jövőjét a német militarizmus réme ellen.

Egész Európa dolgozó férfiai és női! Ne feledkezzünk meg az elpusztultakról, a bombákkal lerombolt városokról, a kínzókamrákról, a halál kemencéiről! Ne engedjék, hogy az Önök élete és hozzátartozóik élete, Európa anyagi és kulturális értékeinek sorsa a német militaristák kezére kerüljön.

A dolgozók egyesült erővel legyőzhetetlen akadályokat képesek támasztani a háborús gyújtogatók útjában. Erősítsék meg a testvéri szolidaritás kapcsolatait. Ebben a harcban a legszélesebb akciógységet lehet megteremteni a szakszervezeti szervezetek közötti nemzeti és nemzetközi méretekben.

Szervezzenek tiltakozó gyűléseket és tüntetéseket. Terjesszenek röpiratokat, parlamenti képviselőjükhöz és a kormányhoz küldjenek a párizsi egyezmények elutasítását követelő petíciókat. A béke sorsa Önöktől, az Önök harcaától függ.

Követeljük az összeurópai kollektív biztonsági rendszer megteremtését.

Követeljük a Nyugat és Kelet közötti szabad gazdasági együttműködést.

Zárják szorosan soraikat a párizsi egyezmények és azok következményei ellen, harcoljanak Európában a jobb életért, az európai biztonsáért, az egész világ békéjéért.

Véleményünk szerint egyetlen alkalmat sem mulaszthatunk el, hogy a munkásosztály erőit mozgósítsuk a háború ellen. A magyar dolgozók teljes szívvel helyeslik és támogatják a Béke-Világtanács legutóbbi stockholmi ülészakának felhívásait. Mi igen nagy jelentőséget tulajdonítunk annak, hogy a szakszervezeti világmozgalom csatlakozik a stockholmi deklarációkhoz és a dolgozók létérdekéikért folyó mindennapi harcát összeköti a békéért, a háború ellen folyó harccal.

Azt tartjuk, hogy a világbéke-mozgalom csak akkor lehet győzelemre vinni, ha a munkásosztály a mozgalom első sorában harcol.

Napjainkban újra a háború, a pusztulás veszélye nehezedik Európa és a világ népeire. A londoni és a párizsi egyezmények keresztülhajszolása, a német militarizmus és fasizmus feltámasztása mélyszégyen aggasztja és felháborítja a munkásosztályt.

A kibontakozás útját, a megvilágos útját világosan megmutatja az európai béke és biztonság kérdéseivel foglalkozó moszkvai tanácskozási deklarációja. Ez a deklaráció újból javasolja valamennyi európai országnak az összeurópai kollektív biztonsági szervezet megteremtését a béke érdekében, az agresszió elhárítása érdekében.

Ezről a nemzetközi fórumról ordulok most Nyugat-Európa munkásaihoz, különösképpen a belgiumi szomszédos Ausztria testvéri munkásosztályához. Emlékezzünk a barbár hitlerizmus haláltáboráiban és kínzókamráiban vártanúságot szenvedett elvtársainkra és egyítsük erőinket az újjáéledő német militarizmus ellen.

Ne kelljen ismét attól rettegni a szakszervezeti aktivistáknak bárhol Európában, ha megszólal az ajtócsengő, hogy a Gestapo jött értük.

A magyar dolgozók testvéri szolidaritására bízton számíthat mindenki, aki a béke, a

(Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról)

nemzeti függetlenség, a népjólét, az emberi haladás ügyét kívánja előbbrevinni.

A magyar szakszervezetek szívvel-lélekkel nemzetközi kapcsolataik megerősítésén dolgoznak és eddigi lépéseiket csupán kezdetnek tekintik. 1953-ban és 1954 első felében a szakszervezetek meghívására 25 kapitalista vagy gyarmati országból mintegy 50 kisebb-nagyobb küldöttség járt Magyarországon. Mi úgy gondoljuk, hogy tovább kell menni ezen az úton a nemzetközi összefogás útján és őszintén kívánjuk, hogy mielőbb helyreálljanak kapcsolataink Ausztria, Finnország, Nyugat-Németország, Belgium, Hollandia és más országok szakszervezeti szövetségeivel.

Ma még, sajnos, sok téves nézet áll nemzetközi kapcsolataink javulásának útjában. Tudjuk, hogy ezek egy részét az egység ellenségei találják ki és szándékosan terjesztik. Éppen ezért örömmel hallottunk Saillant elvtárs beszámolójában a munkásosztály helyzetének lényegbevágó különbségéről a két különböző rendszerben.

Már csak azért is szükségesnek tartjuk a nézetek tisztázását, mert egyes szakszervezeti köröknek egészen helytelen és téves véleményük van a mi szakszervezeteink tevékenységéről. Például: gyakran azt veszik a szemünkre, hogy a szakszervezeteink «államosított» szakszervezetek, mert mi támogatjuk saját kormányunkat.

Meg kell mondanunk elvtársak, hogy mi igenis támogatjuk a magyar államot. Támogatjuk azért, mert a saját államunk, mert a munkások, a parasztok, az értelmiségiek állama, mert a magyar munkásosztály legjobbjai, a magyar szakszervezeti mozgalom élénjáró harcosai küzdöttek évtizedeken át, szembenézve számos megpróbáltatással, börtönnel és üldözéssel, azért, hogy ilyen államunk, népi államunk legyen.

Hogyne támogatnánk ezt az államot, amelynek tisztségeiben munkások, parasztok és a néppel érző értelmiségiek ülnek. Hogyne támogatnánk azt az államot, amely olyan jogokat adott a dolgozó tömegeknek, amelyenekről azelőtt legfeljebb csak álmodozhattak. Egész szívünkkel és lelkünkkel emellett az állam mellett állunk, amelynek keretein belül az évszázadokon át kisemmizett munkások és parasztok most szabadon bontakoztathatják ki gazdag képességeiket, és mérnököket, gyárigazgatókat, minisztereket, nagyköveteket, agrónomusokat adnak a hazának. Kérдем önök, melyik az a nyugati demokrácia, amely ilyen igazán demokratikus jo-

gokat, az érvényesülés ilyen széles lehetőségeit biztosítja munkásainak, az egész dolgozó népnek.

A mi államunk — a nép állama. A mi kormányunk — a dolgozók kormánya. Hús a nép húsából, vér a nép véréből. S a mi szakszervezeteink széleskörű gazdasági, társadalmi és politikai tevékenységet fejtenek ki, hogy elősegítsék a dolgozó nép felemelkedését.

Nincs állami, társadalmi és gazdasági életünknek olyan területe, ahol a magyar szakszervezetek ne fejtenének ki eleven és hatékony alkotó munkát.

A dolgozók tíz- és százazreit vonjuk be a szakszervezetek útján a közélet minden területére, s a mi államunk széleskörű jogokat biztosít szakszervezeteink tevékenysége számára, nagy és nemes feladatokat ruház szakszervezeteinkre, hogy a nép alkotó erőinek sokoldalú kibontakoztatásával segítsék az életszínvonal emelkedését, hazánk békés felvirágoztatását szolgáló alkotómunkánkat.

A magyar szakszervezetek társadalmi szervezetek és ezt hangsúlyozni szeretném — érdekvédelmi szervezetek. És ez nemcsak szólam, mert a magyar törvények ehhez széles jogkört biztosítanak. A Munka Törvénykönyve kimondja, hogy a Szakszervezetek Országos Tanácsa és a szakszervezetek a dolgozók életkörülményeire vonatkozó rendelkezések végrehajtásával kapcsolatos hibák és mulasztások megszüntetésére határidőt szabhatnak a felelős állami szerveknek, szükség esetén megfelelő hatósági eljárást kezdeményezhetnek és bizonyos esetekben, például a munkavédelmi rendeletek be nem tartása esetén bírságot is róhatnak a jogszabály megszegőire. A Munka Törvénykönyve azt is biztosítja, hogy a dolgozók érdekeit közvetlenül érintő kérdéseket az állami szervek, a Szakszervezetek Országos Tanácsa és a szakszervezetek közreműködésével szabályozzák.

És mindezeket a jogokat az állam, a mi államunk biztosítja az állítólag államosított szakszervezetek számára.

Nálunk tehát ez a helyzet. De vajon mit gondoljunk, ha elolvassuk a Magazine of Wall Street 1953. január 24-i számában George Meany, az AFL elnökének szavait: «Az amerikai munkáltatók köszönik a szerencsés csillagzatuknak, hogy az amerikai szakszervezeti mozgalom a kapitalista rendszert támogatja...»

És mit gondoljunk arról, ha George Meany a Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségének havi folyóiratában arról ír, hogy a munkásoknak meg kell mondani: «Nem kaphatják meg azokat a munkabéreket és munkafeltételeket, amelyeket követelnek és amelyekről úgy gondolják, hogy

megilletik őket. Bizonyos értelemben a kormány végrehajtó szerveivé válunk» — írja idézett cikkében Meany.

A kérdés nem úgy áll: támogatják-e egyes szakszervezetek a kormányt, vagy sem. Úgy gondoljuk, a kérdéseknek az a helyes fellelése, hogy milyen kormányt támogatunk: a munkásnyúzó tőkés kormányt, vagy a munkásosztály, az egész dolgozó nép kormányát?

Persze nem akarjuk egy percig sem azt mondani, hogy nálunk már minden rendben van, hogy az új Magyarországon minden tökéletes.

Vannak nehézségeink? Vannak bajaink? Bizony azok is vannak, de ezek a mi gondjaink, a mi nehézségeink, az uralkodó munkásosztály gondjai és nehézségei.

Az SZVSZ főtanácsának határozata a dolgozók szakszervezeti jogainak nemzetközi alapkormányát támogató nemzetközi kampány szervezéséről

A dolgozók szakszerveze jogait tartalmazó charta támogatására szervezendő nemzetközi kampányról szóló határozat, amelyet a Szakszervezetek Világszövetsége főtanácsának ülése hozott, a következőképp szövege:

A főtanács egyhangúlag elfogadja a dolgozók szakszervezeti jogainak chartáját. Felhívja az országos központok és minden szervezet figyelmét arra a segítségre, amelyet a charta nyújt nekik abban, hogy megvalósuljon a dolgozók akcióegysége szakszervezeti jogaik és demokratikus szabadságjogaik védelmében és kivívásában, mert az akcióegység elengedhetetlen eszköze érdekeik, valamint társadalmi és szociális követeléseik sikeres megvédésének.

A főtanács ajánlja az országos központoknak, a nemzetközi egyesüléseknek és minden szakszervezetnek:

népszerűsítsék a chartát minél több dolgozó körében; indítsanak harcot azért, hogy a chartában felvett követeléseket az egyéb lényeges követelések védelmében folyó harcukkal szoros kapcsolatban alkalmazzák, törekedjenek az összes irányzatokhoz tartozó dolgozók legszélesebbkörű összehangoltságára és akcióegységére, mindenekelőtt a munkahelyeken;

terjesszék a chartát a parlament, a kormány elé a helyzetnek megfelelően minden országban és szervezenek széleskörű kampányt, hogy elérjék az állami hatóságoknál és a vállalkozóknaál a charta elfogadását, a többi között gyűlések, értekezletek, tüntetések szervezésével és úgy, hogy petíciókat küldenek a parlamenti tagoknak és üzeneteket intéznek az ENSZ-hez, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szer-

De kérdezem önöktől, kedves barátaim: ha az olasz, francia, vagy az iráni munkásoknak arról kellene dönteniük, hogy elvállalják az államvezetést, olyan nehézségekkel együtt, amelyekkel mi küzdünk, vajon gondolkodnának-e?

Tisztelt barátaim! Célunk világos, nézeteink egységesek, el vagyunk szánva arra, hogy tovább fokozzuk erőfeszítéseinket a béke védelmére. A felelősségünk — a munkásosztály felelőssége — nagy, de büszkén kell vállalnunk ezt a felelősséget. A nemzetközi munkásosztály és a munkásmozgalom magyarországi harcosai készek teljes és feltétel nélküli segítséget nyújtani ehhez a küzdelemhez.

harcoljanak azért, hogy a kollektív szerződésekre, a chartában megfogalmazott minél több követelést vegyék fel, tekintetbe véve ebben a harcban a különböző iparágak vagy a különböző vállalatok konkrét körülményeit.

A főtanács megbízza az SZVSZ titkárságát, hogy nevében juttassa el a dolgozók szakszervezeti jogainak chartáját az összes irányzatú szakszervezetekhez, köztük a Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségéhez és a Keresztény Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségéhez.

Megbízza továbbá az SZVSZ titkárságát, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a kampánynak nemzetközi méretekben való koordinálására és ösztönzésére, a többi között úgy, hogy széles körben népszerűsíti a chartát és azokat az akciókat, amelyeket támogatására a különböző országok szakszervezetei és dolgozói szerveznek.

Az SZVSZ-nek azzal a céllal kell működnie az Egyesült Nemzetek Szervezetének gazdasági és szociális tanácsában, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetben, hogy hatékonyabbá tegye ezeknek a szervezeteknek a szakszervezeti jogok biztosítása terén kifejtett működését; meg kell nekik küldenie a chartát és megfelelő intézkedéseket kell tennie, hogy ezek a szervek támogassák a chartát.

Az SZVSZ-nek egyre szélesebb körben kell segítenie a megtorló intézkedéseknek kitett szervezeteket és aktivistákat, szolidárisnak kell lennie velük és még aktívabban kell támogatnia őket a szakszervezeti jogokért és demokratikus szabadságjogokért folyó harcban.

A tuberkulózis szakcsoport 1954. évi na gygyúlése

Novemberben rendeztük meg nagygyűlésünket, szakcsoportunk életének évekre visszatérő legfontosabb eseményét. Nagygyűléseink az előző években is igen látogatottak voltak, jelentős szakmai eredményekről számoltak be. Korábban rendezett nagygyűléseinknek azonban nem egy területén hiányosságok is mutatkoztak. Így következetesen kicsinek bizonyult az OKI előadóterme. A túlszűfoltóság, az a tény, hogy nem egy előadó túllépte a megszabott előadási időt, s különösen az, hogy a hallgatóság nem ismerte előre az előadások anyagát, szaklapunkban pedig csak néhány előadás került közlésre — mindez határozottan csökkentette az értékes előadások legcélszerűbb felhasználását. Nem foglalkoztunk korábban a nagygyűlésen való részvétellel, a Pesten való tartózkodással kapcsolatos ügyes-bajos dolgaikkal sem, rendezőség hiányában. Többen, főleg a fiatalok, nem jelenhettek meg az előadásokon anyagi támogatás híján. Végül sokan hiányolták azt, hogy nem rendeztünk társas összejövetelt. Ezidén rendezett nagygyűlésünkön igyekeztünk mindezen nehézségeken úrrá lenni.

Ezévi nagygyűlésünkön

az ország minden részéből

közel 200 vidéki szakorvos se-reglett össze, hogy a többszáz budapesti részvevővel együtt részben mint előadó számoljon be kutatásai és megfigyelései eredményeiről, részben hogy meghallgassa az előadókat és a hallottakkal gazdagítva tudását, térhessen vissza munkahelyére.

A kongresszus rendezőségének 178 vidéki szakorvos jelentette be részvételét, akik közül mind a 150-nek, aki azt kérte, kedvezményes vasúti jegyet, olcsó ebédet, szállást biztosítottunk, sőt 11 orvosnak, közép-kádernek az előadáskivonatokat árából teljes útiköltségmentérfést nyújtott a szakcsoport.

Az előadások anyagát

előre kinyomattuk,

100 nagy oldal terjedelemben, s postán előre szétküldtük. A referátumok, előadások bő ki-vonatát tartalmazó anyag mó-dot adott arra, hogy az elő-adók ne olvassák fel egész-ben előadásukat, csupán né-hány összefoglaló mondattal, s kiegészítéssel illusztrálják a bemutatott vetítéseket, doku-mentációkat. Így a vitára lé-nyegesen több idő maradt még akkor is, ha többen változat-lan formában olvasták fel az előadásokat. Sikere volt an-nak is, hogy bejelentettük a kiadvány publikálás jellegét, ennek eredményeként előadá-saikban többen már mint iro-

dalomra hivatkoztak a kiad-ványban megjelentekre. Örö-mel fogadták a nagygyűlésen díjtalanul kiosztott bibliográ-fiákat is, amely 1954. év első felének tbc világirodalmát dolgozta fel.

Nagygyűlésünket idén ren-deztük először az Orvos-Egész-ségügyi Dolgozók Szakszerve-zete

Semmelweis termében

Az OKI-val szemben közpon-tibb fekvése, nagyobb befoga-dóképessége, jó hangszórási mű-ködése, a vetítések zavartala-nabb volta és még sok más té-nyező igazolták a helyváltozta-tás jogosultságát. Csak az elő-csarnok rendkívüli zsúfoltsága a szünetekben, a ruhatár szűk volta bizonyult kellemetlen-nek. Ennek bővítése időszerű lenne.

A kongresszus tudományos előadássorozata, kisebb eltöl-désekkel eltekintve, program-szerűen bonyolódott le. Igen nagy érdeklődés kísérte

a főtéma referátumait

és előadásait. A jól felkészült referálók teljes egészében is-mertették a resectio mai hely-zetét a tüdőtuberkulózis keze-lésében; az előadók belgyó-

gyász és sebész szemszögéből nézve, minden irányban megvi-lágították a kérdést, végül a hozzászólások kitöltötték a megmaradt kis hézagokat, így a témát valósággal kimerítve, jó munkát végeztek. A hallga-tóság a nagygyűlésről valóban úgy távozhatott el, hogy a tárgyalásra kitűzött anyagot mai állásának megfelelően rendesen megismerhette. Érde-kesek voltak a szabadon vá-lasztott előadások is.

A kongresszus harmadik napja témájánál, előadásainál fogva vonzerejében az első nap-pal is vetekedett. Mind a fő-titkári beszámoló, mind az egészségügyi kormányzat kép-viselőjének átfogó referátuma — retrospektíve és a jövő ter-veinek jelentésével egyaránt — széles perspektívájú képét adta a kormányzat és a szakcso-port együttes munkájának a tuberkulózis elleni küzde-lemben. Az ezekhez fűződő epidemiológiai vonatkozású elő-adások és a széleskörű vita teljessé tették a nagygyűlés harmadik napjának érdekessé-gét, amit a hallgatóság hűséges kitartása is bizonyított.

A nagygyűlés jelentőségét, eredményességét fokozta, szak-csoportunk további munkájá-hoz fontos iránymutatást adott

a nagygyűlés határozata:

amelyet az alábbiakban köz-lünk:

I. A nagygyűlés megállapítja, hogy hazánk tbc elleni küzde-lmében jelentős eredményeket ért el. Hazánk, pártunk és kor-mányunk vezetésével felszá-molta a mult rendszer hibáit és Magyarországs világvizszo-nylatban a tbc elleni küzdelem terén az élenjáró nemzetek kö-zött foglal helyet. Ennek meg-állapítása nem vonhatja el fi-gyelmünket az előttünk álló nagy feladatokról, amelyeket a gümőkór megelőzése, gyógyítá-sa és a gümőkór rokkantjairól való gondoskodás elénk szab. Ezért a nagygyűlés az Egész-ségügyi Minisztérium elé a kö-vetkező javaslatokat terjeszti: a tbc elleni küzdelem szem-pontjából döntő fontosságú a BCG-védőoltás fokozása, a gon-dozóintézeti hálózat további megerősítése, a lakosság tö-megszűrésének továbbfejlesz-tése. A Földművelésügyi Mi-nisztériummal együttműködve az Egységügyi Minisztérium tegye meg a kellő intézkedése-ket a bovin tbc felszámolására. Ezeket a célokat a szükséges anyagi eszközök és káderek biztosításával, törvényes ren-delkezésekkel és nem utolsó sorban megfelelő propagandá-val érjük el.

II. A tbc terápiája fejlődé-séről a nagygyűlés megállapít-ja: a tüdőresectio új, értékes eljárás, mely a tüdőgümőkór kezelésében lényeges előreha-ladást jelent. A nagygyűlés a

tüdőresectio indikációjának kérdésében bizonyos eltérések ellenére egységes álláspontra jutott és megállapította, hogy a tüdőresectio a gümőkór kom-plex kezelésének egyik értékes módszere, de ez nem teszi fe-leslegessé a komplex gyógyke-zelés egyéb eszközeit. A nagy-gyűlés szükségesnek látja, hogy minden beteg, aki a tudomány mai állása szerint resectióra szorul, abban részesülhessen, ezért tovább kell javítani a gümőkór diagnosztikáját, kül-lönösen a röntgenvizsgálatot, a

funkcionális vizsgálatot és a szakszerűbb belgyógyászati kli-nikai megfigyelést, mely vég-ső fokon a műtéti alkalmasság elbírálásában dönt.

Tekintettel arra, hogy a jö-vőben a gümőkór miatt vég-zett tüdőműtétek száma növe-kedni fog, a nagygyűlés az Egységügyi Minisztérium fi-gyelmét ebből a szempontból is felhívja a tbc fekvőbetegosz-tályok, szanatóriumok és tüdő-sebészeti osztályok minden-irányú fejlesztésére.

III. A nagygyűlés a magyar gyógyszeriparhoz fordul azzal a kéréssel, hogy a tisztított streptomycint, a nátrium PAS-t, valamint a streptomycin-rezisztens esetek kezelésé-hez szükséges viomycint mielőbb forgalomba bocsássa.

IV. A nagygyűlés az illetékes kormányzati szervek és az egész szakma figyelmét újból, nyomtatékosan felhívja arra, hogy az 1953. évi nagygyűlés határozata szerint a gümőkóros betegek rehabilitációjának le-hetőségeit teremtsék meg.

V. A nagygyűlés örömmel ál-lapítja meg, hogy a tudomá-nyos munka a gümőkór terü-léten hazánkban erőteljesen megindult. Szükségesnek tar-tja a gümőkór elleni küzdelemünk eredményességének érdekében a munka további fejlesztését, további tbc gyógyászaink ki-képzését nem specifikus tüdő-betegségek és cardiológiai szempontból is.

A nagygyűlés második nap-jának estéjén régi kívánságnak eleget téve, a rendezőbizottság társasvacsorát is szervezett. Több mint 170-en találkoztak a fehér asztalnál és a kellemes együttlét még szorosabbra fű-zte szakcsoportunk tagjainak — a jó munkában fontos szerepet játszó — baráti kapcsolatait.

Telegdi István dr.,

a tuberkulózis szakcsoport főtitkára

Orvosi jubileum

Barát Irén kiváló orvos, a XII. kerületi Népfőnt Bizott-ság alelnöke 40 éve kapta meg orvosi diplomáját. Ebből az alkalomból a Korányi Tbc Gyógyintézetben bensőséges ünnepséget rendeztek tisztele-tére. Felköszöntötték az inté-

zet vezetői, osztályának orvo-sai és az évtizedek alatt ke-zelt, meggyógyított betegek ezreinek nevében azok, akik most várják tőle bizalommal és szeretettel egészségük hely-reállítását.

Felavatták az újszászi tüdőbeteggyógyintézetet

Csütörtökön Újszászon, a volt Orczy-kastélyban felavatták Szolnok megye 170 ágyas tüdő-beteggyógyító intézetét. A fel-avatáson Drexler Miklós egész-ségügyi miniszterhelyettes mon-dott ünnepi beszédet. Hangsú-lyozta, hogy az egész országban hatalmasan fejlődött az egész-ségügyi hálózat a felszabadulás

óta. 1955 végére a tbc gyógyítá-sára száz százalékkal több inté-zeti ágy áll rendelkezésre, mint 1938-ban. A tbc-s betegek halá-lozási arányszáma ma már csak négy ezrelék körül mozog, vagyis a felszabadulás előttinek egyötöde.

Négy mezőgazdasági megye állami és mozgalmi funkcionáriusai gyűlték össze december 4-én Szolnokon az Egészségügyi- és Földművelésügyi Minisztérium képviselőivel, hogy megbeszéljék a mezőgazdaság fejlesztése céljából végzett egészségügyi munkát és meghatározzák a további tennivalókat.

Az alábbiakban Szuhý Dezső elvtárs, Szolnok megye főorvosa beszámolóját ismergetjük, amely

gazdag anyagával iránymutató a mezőgazdasági megyékben végzendő munkánk a szocialista egészségügyért mozgalom továbbfejlesztése számára.

Szuhý elvtárs beszámolt arról a nagyméretű egészségügyi fejlesztésről, ami egyben azt is mutatja, hogy kormányunk milyen jelentős intézkedésekkel törekszik a mezőgazdaság fejlődését siettetni. Szolnok megyének fontosságára utal, hogy az ország gabonatermelésének 10 százalékát adja és a megvében a szocialista szektor már meghaladja a 48 százalékot, az országos 30 százalékkal szemben.

A körzeti orvosok száma a felszabadulás előttinél 37-tel több, 21 körzeti ápolónő és orvosnő segíti a körzeti orvosok munkáját. 3 új kórház létesült a megyében és ma több mint 100 új kórházi ágy működik. 75 védőnő dolgozik és 31 állandó, és 30 ideiglenes csóde van üzemben 1350 férőhellyel. Három község kapott új orvosgyógyintézetet. Megkezdte működését a megyei közegészségügyi—járványügyi állomás.

Ez csak néhány adat a fejlődés méreteiről!

Az egészségügyi ellátásban az 1951. év fordulópontot jelentett. Ekkor

4 város és 5 község vált termelőszövetkezeti várossá, községgé közel 100 000 fő lett ezáltal társadalombiztosításra jogosult.

Az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének Szolnok megyei területi bizottsága a mezőgazdaság egészségügyi megszervezését állította a szocialista egészségügyért mozgalom középpontjába. Ez év januárjában a megyei tanács egészségügyi osztályával egyetértésben komplex szakorvosi brigádokat szervezett, első időkben a Szolnok környéki szocialista szektorok szakorvosi szűrővizsgálatára. A szakorvosi brigádoknak feladata volt még a közegészségügyi hiányok kiküszöbölésére irányítani a vezetés figyelmét,

tanácsokkal segítségükre lenni a kijavítás tervének kidolgozásában. A brigádokat a gazdaságvezetők mind szívesebben fogadták. Gyarapodott azoknak a dolgozóknak a száma, akik szükség szerint még a tél folyamán kórházban, műtét révén, vagy rendszeres házi kezeléssel egészségesekké váltak. A közegészségügyi viszonyok is általában javultak, ami a járványok alakulásában is éreztette hatását. A vezetőknek az egészségügyi követelményekkel szemben megváltozott magatartását bizonyítja az alcsiszigeti példa, ahol korszerű orvosi rendelő, váró- és betegszoba létesült és az állami gazdaság a körzeti orvos számára hetenként kétszer fuvar is biztosít.

A brigádmunkán felül a szolnoki kórház vállalta, hogy szakorvosai hetenként rendszeresen kijárnak a palotási gazdaságba és konziliáriusi segítséget nyújtanak a körzeti orvosnak, a mezőtúri kórház szakorvosai Túrkeve termelőszövetkezeti város körzeti rendelőiben nyújtanak szakmai segítséget. Egyébként a megyének valamennyi kórháza vállalta a szűrő-gondozómunkát és az egészségügyi felvilágosító munkában való részvételt.

A megyei tanács egészségügyi osztálya dolgozza ki a mezőgazdaság megsegítésének tervét az Egészségügyi Minisztérium szempontjai alapján.

Az osztály tervére építi a maga munkatervét az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete területi bizottsága és a Vöröskereszt megyei titkársága.

Ez évben megyei értekezleten megalakították a megyei egészségügyi állandó bizottság, megyei Vöröskereszt, MNDSZ, MEDOSZ és Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete területi bizottságának munkaközösségét. A járássok alkalmazkodtak a munkaközösség által meghatározott feladatokhoz, a megszabott munkafelosztáshoz.

Az őszi nagy munkák befejezése után szinte azonnal hozzáláttak a szakorvosi brigádok a szűrővizsgálatokhoz — a körzeti orvosi gondozó munka megszervezéséhez. Másik fő feladatnak az egészségügyi felvilágosítást tekintették. Ezekben a késő őszi, téli hónapokban folyik az elsősegélynyújtók kiképzése, a balesetelhárítási oktatás, a gépalomások kötelező szakoktatásának egészségügyi anyaggal való kibővítése.

Ezidén a független felvilágosító előadások mellett bekapcsolódtak a Szabad Föld

téli esték és a népművelési osztály rendezvényeibe is. A téli felvilágosítómunkában a TTIT-vel bővült a munkaközösség. Itt hiba, hogy kevés a dia-film, plakát, broszúra, keskenyfilmet egyáltalán nem kaptak s ez hátráltatja a munkát.

Szuhý elvtárs részletesen méltatta a szocialista normarendeletet, beszélt a rendelet végrehajtásának akadályairól is.

Igen lelkesen fogadták az egészségügyi dolgozók a Földművelésügyi Minisztérium rendeletét az egészségügyi felelősök kijelöléséről, munkabaállításáról. A rendelkezés szerint az egészségügyi felelősök a rájuk bízott feladatokat napi rendszeres munkájuk mellett látták el, azonban ugyanez a rendelet annyi feladatot ír számukra elő, ami önmagában is alig végezhető el napi 8 óra alatt. Így aztán szükségessé vált az egészségügyi felelősök mentesítése, ami felett egy-egy vállalatvezető szemrehunyott és azokban az üzemekben jól is dolgoznak az egészségügyi felelősök.

Különösen súlyos problémát okoztak a mezőgazdasági üzemekben a növényvédő mérgek okozta ártalmak. Az arzenit tartalmazó Darzin, kalium-cyanamid, nikotin, parathion lelkiismeretlen csomagolása, helytelen tárolása, főleg azonban a vele foglalkozó szállító és növényápoló dolgozók alapos kioktatásának hiánya még halálos áldozatok is követelt. Ma már lényeges javulás van ezen a téren. Különösen nagy szerepe volt a javulásban Bordás dr. OMI osztályvezető munkájának.

Szuhý elvtárs a legfontosabb tennivalónak azt látja, hogy az egyéves és ötéves

községpolitikai tervekbe a városi és községi tanácsok vegyenek be a mezőgazdaság egészségügyét szolgáló minden szükségletet és lehetőséget.

El kell érni, hogy a Hazafias Népfrentbizottságok és tanács állandó bizottságainak programjába az egészségügyi szükségletek megvalósítása szerepeljen és, hogy ez a program a tervekben teret kapjon. A tömegszervezetek terveit ezekre a programokra kell felépíteni.

El kell érni, hogy a Földművelésügyi Minisztérium és az Állami Gazdaságok Minisztériuma közvetlenül irányítsa és ellenőrizze mind a szocialista normák, mind a balesetelhárító rendszabályok végrehajtását.

Meg kell valósítani, hogy megyénként egy állami gazdaság és egy gépállomás mintagazdasággá, mintaalomássá

fejlődjön, különösen egészségügy tekintetben.

A nagy állami gazdaságokban teljes foglalkozású üzemorvosokat kell beállítani. Kiseb gazdaságokban részfoglalkozású üzemorvosi állást kell szervezni.

A mezőgazdasági üzemorvosok részére külön szervezési és működési szabályzatot kell kidolgozni. A Földművelésügyi Minisztérium rendeletét, mely az egészségügyi felelősök beállításáról intézkedik meg kell változtatni és függetlenített, vagy félfüggetlenített egészségügyi felelősöket kell beállítani.

Fejlesztetni kell a mezőgazdasági dolgozók gondozását a csudnovi tapasztalatok felhasználásával.

Mezőgazdasági megyékben a szocialista egészségügyért mozgalmat fokozottabban kell irányítani a mezőgazdaság egészségügyének megjavítására.

Időszerű a mezőgazdasági megbetegedett dolgozók rehabilitációjának kérdésével foglalkozni.

Szoros együttműködést kell kifejteni az állatorvosokkal.

A növényi védezők forgalombahozása, tárolása és felhasználása területén szigorítani kell az előírásokat, az ellenőrzést és felelősségrevonást.

Feltétlenül el kell érni, hogy a helyszíni szemléket a különféle szervek ne külön-külön végezzék, hanem koordináltan, egyidőben.

Fokozni kell a felvilágosító munkát, ehhez a helyi sajtót és a vezetékes rádiót jobban fel kell használni. A falurádió műsorába vegyenek fel rendszeres egészségügyi anyagot. Feltétlenül el kell látnunk a falvakat egészségügyi oktató keskenyfilmmel, több plakáttal, röplappal és broszuranyaggal.

Ugy véljük Szuhý elvtárs iránymutató beszámolója nemcsak a mezőgazdasági jellegű megyék egészségügyi osztályainak, de szakszervezetünk területi bizottságainak is jelentős segítséget nyújt a közös cél eléréséhez; a mezőgazdaság egészségügyi színvonalának hathatós emeléséhez.

Dr. Reuter Camillo meghalt

Dr. Reuter Camillo, a pécsi Orvostudományi Egyetem ideg- és elmegógyintézeti tanszékének volt nyilvános rendes tanára, a pécsi ideg- és elmeklinika egykori igazgatója, Pécsen 81 éves korában elhunyt.

Vezessenek, irányító munkát végezzenek orvosegyetemeink szakszervezeti bizottságai!

Négy orvostudományi egyetemünk szakszervezeti bizottsága sajátos körülmények között végzi munkáját. Az orvosegyetemek hármas feladata: oktatás, gyógyítás és tudományos munka, az egészségügyi intézmények nagy többségétől eltérően szélesebb feladatot jelöl ki az egyetem dolgozóinak. Az egyes egyetemi intézetek klinikák — a kórházak osztályainál nagyobb önállósága mellett — az orvosegyetemek munkáját a kórházak munkáinál is szívesebben és szorosabban kapcsolja össze az egyetemi hallgatók oktatása. Végtül lényegesen kedvezőbb káder-feltételek mellett is nehéz feladat elé állítja szakszervezeti bizottságainkat az a tény, hogy szakszervezetünk vezetőségeinek jórésze az egyetem orvosai közül kerül ki s jelentős számban végeznek az orvosegyetemek dolgozói tudományos-szervező munkát az Akadémia, E. T. T. keretében. Mindez indokoltá tette, hogy szakszervezetünk elnöksége foglalkozzék az egészségügyi dolgozók több mint 10%-át magában foglaló orvosegyetemeink szakszervezeti bizottságainak munkáival.

Szakszervezetünk elnöksége a budapesti Orvostudományi Egyetem szakszervezeti bizottságának működését tanulmányozó brigád jelentése alapján — melynek célkitűzése a szakszervezeti bizottság vezető-irányító munkáinak megjavítása volt — értékes megállapításokat tett, s a szakszervezeti bizottságok további munkájához jelentős segítséget nyújtott.

Az elnökség magáévá tette a brigád megállapításait mind a szakszervezeti bizottság munkájának eredményeit, mind működése hiányosságait illetően.

A szakmai munka segítése

terén az orvosegyetemi szakszervezeti bizottság munkáját eszevesztetlennek, hullámnak tekinthetjük. Időnként, egyes jelentős dátumhoz fűződően, vagy jól meghatározott központi feladat megoldásaként jelentős eredményeket értek el. Ilyen volt pl. az 1952—53-as tanév megindítása előtt elindított szocialista kötelezettségvállalás, amely az oktatómunka dologi feltételeinek biztosítását célozta. E téren ugyancsak komoly eredményeket értek el pártunk III. kongresszusának tiszteletére rendezett kötelezettségvállalás időszakában. Eredményeket ért el a szakszervezeti bizottság egyes klinikákon a kórházkultúra színvonalának emelésében, főleg elsősorban az Urológiai Klinikán, ahol minztaszerű állapotokat tudtak elérni. Nagy sikerrel mozgósított a szakszervezeti bizottság annakidején a bányavidékek patronálására. Bizonyos eredményeket értek el egyes nagyüzemekkel (MÁVAG, stb.) való együttműködésben, az ott dolgozó üzemorvosok patronálásában elsősorban az I. és II. sz. sebészeti klinikák. Eredményesnek mondható az 1954. nyarán megindított érdei patronáló munka is. Az újfó mozgalom keretében a tudományos munka szempontjából fontos és népgazdasági szempontból jelentős megakartításokat eredményező újítások is történtek.

Az érdekvédelmi munka

terén elsősorban az állandó napi feladatok vitelében értek el eredményeket, pl. minta-

szerűen oldják meg a segítségével kapcsolatos feladatokat. Eredménnyel oldotta meg a szakszervezeti bizottság az Orvostudományi Egyetem sajátos, nagyintézményi jellegéből adódó olyan feladatokat is, mint a balatonvilágosi üdülő üzembeállítása, vagy az intézmény bővítésének létrehozása. 1955. évi tervei: bankközi letétele, a balatonvilágosi üdülő korszerűsítése, gyermeküdültetés megszervezése is azt mutatja, helyesen határozzák meg központi célkitűzéseiket.

A szakszervezeti funkcionáriusok lelkesen dolgoztak azért, hogy a munkavédelmi beruházások megtörténjenek, jogos védőruha és védőétel igények kielégítést nyerjenek. Résztvesznek a szakszervezeti funkcionáriusok a jutalmak és prémiumok szétosztásában, javaslataikat az állami vezetők figyelembe veszik.

A nevelő munkával kapcsolatban

megállapítható volt, hogy a szakszervezeti bizottság állandó nevelőmunkát nem végez. Azonban egyes kampányfeladatok elvégzésénél, mint pl. az évenként ismétlődő békekölsönigvadások, vagy legutóbb a bérrendezés során komoly és az egyetem pártbizottsága által is értékesnek mondott agitációs, nevelőmunkát végeztek. A kultúrnevelési munka régóta vádú problémája az egyetemnek. Évek során nem sikerült biztosítani azt, hogy a szakszervezeti bizottság nem függetlenített kultúrfelelőse képes legyen átfogni az egyetem kulturmunkáját. Mindezek ellenére az egyetemi énekkar, tánckar szép eredményeket ért

el. A könyvtármozgalomnak is voltak időszakos fellendülései. Egyes kampányfeladatok segítésére színvonalas kultúrmozgásokat biztosítottak. Az utolsó évek során javult, de még mindig nem kielégítő a dolgozók részére jegy biztosítása színházakba és különösen az operaelőadásokra. Végül az utolsó évben ugyancsak értek el eredményeket az egyes alapszervezetekben műsoros estek, családi összejövetelek, kisebb kulturális megmozdulások rendezése terén is.

Az elért eredmények első sorban a szakszervezeti bizottság által alkalmazott

helyes munkamódszereknek.

vezetési módnak volt köszönhető. Jó a kapcsolat az egyetem pártbizottságával, ami a legfontosabb feladatok rendszeres megbeszélését, egyes feladatok — amilyen pl. a bérrendezés volt — együttes végzését jelenti, alapvető biztosítéka eredményes munkájuknak. Helyesen alakult a szakszervezeti bizottság kapcsolata az állami vezetéssel, a dékánal és apparátusával. A szakszervezet titkára rendszeresen részt vesz a kari tanácsüléseken, tudomást szerez a dékán által kiadott valamennyi intézkedésről, kézhez kapja az egyetem munkatervét. Az egyes klinikák intézetek szakszervezetének a pártal és szakmai vezetőkkel való kapcsolata változó; ahol jó a kapcsolat, ott ez a munka eredményében is megmutatkozik. A szakszervezeti bizottság munkatervének összeállításakor figyelembe veszi az egyetem munkatervét s megjelöli a legfontosabb pontokkal kapcsolatban a szakszervezeti bizottság feladatait.

A szakszervezeti bizottság havonta ülésezik, magas színvonalú tárgyalásokon vitatnak meg egy-egy feladatot, vagy egy-egy klinika, intézet szakszervezeti bizottságának munkáját, előre, írásban elkészített anyag alapján. A szakszervezet titkára az SZB-üléseken rendszeresen beszámol a két ülés közt tett fontosabb intézkedésekről. A szakszervezeti bizottsági ülésen kívül is rendszeres segítséget nyújt az egyes reszortok felelőseinek és az alapszervezetek elnökeinek is. Társadalombiztosítási munkában elért eredményekhez nagymértékben járul hozzá a szakszervezeti bizottság társadalombiztosítási felelőseinek rendszeres, jól szervezett irányító és ellenőrző munkája. A többi reszortok munkájából ez a rendszeresség, különösen

az utóbbi hónapokban, hiányzik.

Bár a szakszervezeti bizottság munkája döntően az érdekvédelmi feladatok elvégzésére irányult eddig, s jelentős eredményeket is ért el a szakszervezet a dolgozók között

nem egyszer találkozunk teljes tájékoztatlansággal

a szakszervezet munkáját illetően. Nem tudta a szakszervezeti bizottság megvalósítani, hogy az elért eredményekről helyesen, politikusan tájékoztassa a dolgozókat. A dolgozók nem érzik a szakszervezet segítségadását szakmai munkájukban, politikai nevelésükben, általános műveltségük emelésében.

A szakszervezeti bizottság munkájában az utóbbi időben teljesen háttérbe szorultak a szakmai munkával kapcsolatos feladatok.

A „Szocialista Egészségügyért” mozgalom

keretében régebben széles tevékenységet fejtett ki a szakszervezet; jó és rossz vállalások tömege volt az egyetemen. Bár elnökségünk határozatot hozott a „Szocialista Egészségügyért” mozgalom hibáinak kiküszöbölésére, a mozgalom továbbfejlesztésére, a szakszervezeti bizottság nem irányította tovább a mozgalmat. Ennek eredményeként csak szórványosan, történetek kötelezettségvállalások, anélkül, hogy az egyes intézetek, klinikák vezetői és szakszervezeti bizottságai, az Orvosegyetem szakszervezeti bizottsága célkitűzéseket adott volna meg és ellenőrizte volna a vállalások teljesítését.

Elhanyagolta a szakszervezeti bizottság az egyes klinikák és intézetek osztályterkezteinek szervezését is, amelyeket így alapszervezetként változó módon tartanak meg. Van hely, mint pl. az Ideg-Elme Klinika, ahol teljesen a szakszervezetre van bízva az osztályterkeztelek szervezése és megtartása, és van hely, ahol a szakszervezet segítséget sem nyújt. Jellemző az is, hogy egyes területek szakmai vezetői kérdései, professzorok nem igénylik a szakszervezet segítségét a szakmai problémák megoldásához.

Szakszervezetünk elnöksége úgy látta, a brigád jelentése (Folytatás a 6. oldalon)

Pártunk III. kongresszusa az új szakasz feladatainak végrehajtásában a magyar szakszervezeteknek, így a mi szakszervezetünknek, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének is fokozott szerepet juttatott. Erre az alapra építette fel szakszervezetünk központi vezetősége az 1954. október 22-én hozott határozatait, melynek egyik része a munkafegyelem megszilárdításának nem kis feladatát irányozza elő az alapszervezetek számára. Ennek nyomán szakszervezeti bizottságunk igyekszik a munkafegyelmet megsértő dolgozóinkat sokoldalú nevelő munkával a fegyelem fontosságáról meggyőzni.

Kórházunk vezetősége a nyári hónapokban a blokkolólapok ellenőrzésénél tapasztalta, hogy egyre több dolgozó érkezik késve munkahelyére. Ennek megszüntetésére segítséget kért a szakszervezeti bizottságunktól is. Ettől kezdve minden dolgozó késéséről írásos jelentést kap szakszervezeti bizottságunktól, mely külön-külön foglalkozik a későnjárókkal. Pl. egyik takarítónő dolgozótár-

A munkafegyelemről

sunk, aki egyben az egyik társadalmi bizottság tagja is, rövid időközben kétszer hosszabb időt késett. Az ismételt beszélgetés után kijelentette, hogy nagyon szégyelli magát, ha harmadszor is késne és a szakszervezeti bizottság fegyelmi eljárását javasolná ellene. Ez a dolgozótársunk azóta pontosan jár munkába és kissé büszkélkedve kérdezi, meg vagyunk-e most már elégedve vele.

Az úgynevezett 1-2 perces késéseket is megszoktuk beszélni a dolgozókkal. Ugy látjuk, hogy ezek sem hiábavaló beszélgetések. Pl. az egyik tisztviselő dolgozókkal történt beszélgetés után ellene sem merült fel ilyen irányú panasza.

Meg kell azonban mondani azt is, hogy a szakszervezeti bizottságunk még nem elég következetesen foglalkozik a késésekkel. Az egyik ápolónő, valamint egy konyhai dolgozó esetében az történt, hogy hívtuk őket késésük miatt. Az illetők akkor szabadnaposak voltak, másnap viszont szak-

szervezeti bizottságunk „aludta” el a beszélgetést.

Felhasználjuk a munkafegyelem megszilárdításának eszközeit a nyilvánosság komoly erejét is. A legutóbb tartott szakszervezeti taggyűlésen 5 dolgozónk ellen lefolytatott intézeti fegyelmi eljárást a nevek és vétségek, a fegyelmi határozatok pontos felsorolásával ismertettük, megindokoltuk azt is, hogy szakszervezeti bizottságunk miért tartotta ezen fegyelmi ítéleteket helyesnek. Ugy látjuk, hogy nevelőhatású és így igen célravezető az is, hogy az üzemi újságunkban a munkafegyelemben példát mutató dolgozóinkkal szemben megmutatják a hanyagokat is, természetesen a kifogásolt esetek pontos felsorolásával. Így megírtuk, hogy az egyik ápolónőnk a beteglátogató nem találta otthon. Kiderült, hogy a beteg „átszaladt” a tőle 30 km-re lakó rokonaihoz látogatóba. Közöltük azt is, hogy az egyik osztályunk betegszállító kocsija megrongálásának körülményeit a beosztott beteg-

vívők hanyag magatartása, a nép vagyonának semmibevétele okozta.

Ugyancsak nyilvános „konzultációt” tartottunk lapunkban az egyik osztály kollektív „telefon-süketsége” miatt is. Az esetek nagyrészből meg-történt önkritika nyomán úgy látjuk, következetes foglalkozás a munkafegyelemmel nem hiába való munka és nem is kellemetlen kötelesség. Tapasztaljuk, hogy az érdekelt dolgozók is látják a velük való ilyen törődés hasznát.

A felhozott példák szerinti nevelő célzatú beszélgetések, taggyűlés, a híradó nyilvánosságának felhasználása olyan eszközök, melyeket helyesen alkalmazva szakszervezeti bizottságunk a munkafegyelem kérdését tudatos fegyelemmé képes fejleszteni és ezzel a szakszervezeti munka ezen részénél megközelíti azt a lenini feladatot, hogy a szakszervezetek a kommunizmus iskolái legyenek.

Meskó Károly

a Szabolcs utcai állami kórház szakszervezeti bizottságának elnöke

(Folytatás az 5. oldalról) alapján, hogy van lehetőség arra, hogy a szakszervezet foglalkozzék az egyetem sajátos

szakmai problémáival

Erre lehetőséget ad az állami vezetés mellett megalakult gyógyító-, oktatási-, és tudományos bizottságok munkája, amelyek megállapításaiakkal, iránymutatásukkal a szakszervezeti bizottság munkájának alapját képezhetik.

A gyógyítási bizottság munkaprogramja, tevékenysége olyan, hogy a szakszervezeti bizottság annak alapján konkrét feladatokat tud megjelölni az alapszervezetek számára, ami alapja lehet a szocialista kötelezettségvállalások helyes célkitűzéseinek. A gyógyítási bizottság munkamódszeréhez tartozik, hogy időközönként felülvizsgálja egy-egy klinika munkáját és elemzi az ott talált eredményeket és hiányosságokat. Mindez megkönnvíti a szakszervezet feladatát. Hasonló a helyzet az oktatási és tudományos bizottságok munkájával kapcsolatban is. A tudományos bizottság meg tudja jelölni azokat a feladatokat, melyek elsősorban a tudományos munka feltételeinek biztosítása terén a szakszervezetre hárulnak, illetve amelyekben a szakszervezet segíthet. A szakszervezeti bizottság az oktatási bizottság irányelvei alapján folyamatosan tudna foglalkozni az egyetemi oktatás segítségével is. Ezen

a téren elsősorban a klinikák, intézetek szakszervezeti bizottságai közti tapasztalatcsere szervezésével segítheti helyes oktatási és nevelési módszerek elterjesztését, másrészt folyamatosan segítheti az oktatás tárgyi előfeltételeinek biztosítását.

Ritkán alkalmazta a szakszervezeti bizottság azt a módszert, hogy

a kiadott dékáni utasításokkal.

állami vonalon hozott intézkedésekkel kapcsolatban meg-szabta volna az alapszervek szakszervezeti bizottságainak feladatait. A helyes út az, ha a kari tanácsülés határozataival az egyes dékáni intézkedésekkel kapcsolatban a szakszervezeti bizottság rendszeresen megszabja az alapszervek tennivalóit. Ez előbb-utóbb tartalmában is megjavítaná az intézeti szakszervezeti bizottságok kapcsolatát az illetékes professzorral.

Ahhoz, hogy az egyetem területén a szakszervezeti munka megjavuljon, a vezetés módszereiben mutatkozó hiányosságok felszámolása szükséges.

Következetesebben kell érvényre juttatni a kollektív vezetés elvét. Ehhez elsősorban arra van szükség, hogy a negyedév legfontosabb feladatait megjelölő munkaterv alapján végezzék munkájukat. A szakszervezeti bizottság két-három hetenkénti ülésén a legfontosabb kérdéseket tárgyalja meg, s határozataiban ne csak, mint eddig, saját munkája számára, hanem

elsősorban a 25 alapszerv munkájára hozzon határozatokat. Mindez a szakszervezeti bizottsági ülések napirendi pontjainak gondosabb előkészítését követeli meg, s azt, hogy a szakszervezet titkára reszortfelelősökre a reszortfelelősök pedig a munkabizottságok tagjaira az eddiginél fokozottabban támaszkodjanak. Irányítsa és ellenőrizze a szakszervezeti bizottság az intézeti bizottságok tevékenységét, elsősorban az osztály-értekezletekkel kapcsolatban. Segítse elő az osztályértekezletek rendszerességét, színvonalának emelését.

Fokozottabb mértékben kell alkalmazni azokat a módszereket, amelyek

az alapszervek megerősödéséhez

vezetnek. Meg kell találni a társadalombiztosítási felelőshöz hasonlóan a többi reszortfelelősöknek is azokat a módszereket, melyekkel közvetlenül a helyszínen tudják segíteni az intézeti szakszervezeti bizottságok munkáját. A szakszervezeti bizottság titkára mellett

instruktori csoport

alakult ki, de eddig kellő irányítás hiányában az instruktorok nem végezhettek eredményes munkát. A jövőben az instruktorokat rendszeres megbeszélésre kell összehívni, s úgy irányítani munkájukat, hogy elsősorban a hozzátartozó intézetek szakszervezeti bizottságainak munkájával foglalkozzanak. Ennek érdekében minél több alapszervi

megmozduláson (SZB ülés, taggyűlés, osztályértekezlet, stb.) vegyenek részt, megfelelő kapcsolatot tartsanak az illetékes pártalapszervezettel és a szakmai vezetőkkel. A szakszervezet titkárának egyik legfontosabb feladata legyen a közvetlen hozzátartozó instruktorok segítése. A szakszervezet titkárának meg kell valósítania azt is, hogy a szakszervezeti bizottság elnökével, üléseken kívül is megtárgyalja a fontosabb problémákat. A szakszervezeti bizottság titkára és lehetőséghez képest a szakszervezeti bizottság tagjai is tervszerűen az eddiginél jóval gyakrabban vegyenek részt az alapszervek életében, hogy közvetlenül ismerjék meg a dolgozók problémáit.

Végül, de nem utolsósorban elnökségünk arra is hozott határozatot, hogy a központi vezetőségünk osztályai az eddiginél fokozottabb mértékben nyújtsanak segítséget orvosgyógyeleteink szakszervezeti bizottságainak.

A budapesti Orvostudományi Egyetem szakszervezeti bizottsága munkájának alapos elemzése lehetőséget ad arra, hogy a szakszervezeti bizottság valóban az orvosgyógyeleteink szakszervezeti munkájának vezető testületévé válva irányítsa az alapszervezetek működését, s ami ettől elválaszthatatlan, ezzel egyidejűleg biztosítsa az alapszervezetek eredményesebb munkáját az Orvosgyógyeleteink dolgozó élet- és munkakörülményeinek megjavításában.

Dr. Darabos Pál

A szegedi városi tanács kórháza szakszervezeti bizottságának munkájáról

A szakszervezeti bizottságot 1953 november hónapban választották a dolgozók. Az eltelt időben a szakszervezeti bizottság jelentős eredményt ért el. — Kívívta a dolgozók előtt a szakszervezeti munka megbecsülését. A dolgozók bizalommal fordulnak a szakszervezeti bizottsághoz, mert az elmúlt időben a szakszervezeti bizottság megadta a szükséges támogatást különböző problémák elintézésében.

Az eredmények elérését nagy mértékben segítette, hogy a szakszervezeti bizottsági tagok lelkesedéssel, jól igyekeztek elvégezni feladataikat. Feladataik elvégzését segítette, hogy a szakszervezeti bizottság helyes vezetési módszereket alkalmazott. Ezek közül egy néhányat említünk csak meg, amely hathatósan segítette a különböző feladatok megoldását.

A szakszervezeti bizottság rendszeresen elkészíti negyedéves munkatervét és annak alapján végzi feladatát. A munkaterv elkészítése előtt megbeszélést folytat az üzemi pártszervezettel és az igazgató-főorvossal. Figyelembe vesszük a területi bizottságtól kapott irányelveket. A munkaterv elkészítésében résztvesznek a szakszervezeti bizottság tagjai is. Minden esetben figyelembe vesszük az előző munkaterv végrehajtásának tapasztalatait.

A szakszervezeti bizottság kéthetenként rendszeresen megtartja üléseit, ahol megbeszéli a munkaterv végrehajtásából adódó legfontosabb feladatokat. A szakszervezeti bizottsági ülésen rendszeresen beszámol egy-egy reszortfelelős munkájáról. Foglalkozunk a dolgozók által felvetett problémák és javaslatok megoldásával. Pl. a közelmúltban egy kétgyermekes dolgozó nem tudta munkáját rendesen elvégezni, mivel gyermekeinek elhelyezése nem volt biztosítva. A dolgozó a bizalmihoz fordult, aki a szakszervezeti bizottság patronáló tagjának segítségével három napon belül területi bölcsődébe helyezte el a dolgozó gyermekét. A szakszervezeti bizottság megtárgyalta a tudóosztály dolgozóinak azt a javaslatát, hogy a munka helyes megszervezésével a túlórát ki lehet küszöbölni, és a kórház vezetőjével együttműködve meg is valósítottuk a helyes munkabeosztást.

A szakszervezeti bizottság ülésein rendszeresen határozatokat is hoz. A határozatokat a bizalmiak útján ismertetjük a dolgozókkal. Szakszervezeti bizottsági ülés után összbizalmi értekezleteket tart a szakszervezeti bizottsági elnök, illetve reszortfelelős, a bizalmiak osz-

tályértekezlet vagy külön szakszervezeti csoportértekezlet alkalmával ismertetik feladataikat a dolgozókkal. A határozatok megvalósítását a patronáló szakszervezeti bizottsági tagok ellenőrzik. Ők hivatottak a bizalmiak segítségére is. Egy alkalommal a szakszervezeti bizottság határozatot hozott pl. a II. sz. kórház dolgozóinak munkafegyelmé megjavításával kapcsolatban. A határozatot a területi bizalmival ismertetjük. Ismertettük a II. sz. kórház dolgozóival is. A fennálló hiányosságokat a bizalmiak és a patronáló szakszervezeti bizottsági tagok egyenként is megbeszélték a dolgozókkal. Ennek eredményeképpen a munkafegyelmegszilárdult, csökkent a késések száma, javult a dolgozók egymáshoz és a munkához való viszonya.

A szakszervezeti bizottság munkáját nagy mértékben elősegíti a pártszervezettel való helyes kapcsolat. A pártszervezet nemcsak a munkaterv elkészítéséhez adja meg a segítséget, hanem a különböző feladatok megoldását közvetlenül is elősegíti. Résztvesz a párttitkár elvtárs szakszervezeti bizottsági ülésen, összbizalmi értekezleten, útmutatásokat, tanácsokat ad. Egyes feladatok megoldásánál a pártcsoporthoz bizalmiakat is mozgósítja. A szakszervezeti bizottsági elnök

köt munkájáról rendszeresen beszámoltatja a pártvezetőséget.

Segíti a szakszervezeti bizottság munkáját az, hogy a kórház igazgatója rendszeresen igényli a szakszervezet segítségét. Minden fontosabb kérdést megtárgyal a szakszervezeti bizottsággal. Ennek érdekében minden szombaton megbeszélést tartunk. A szakszervezeti bizottsági elnök meghívást kap valamennyi főorvosi értekezletre, ahol az osztályvezetőkkel megvitatják a „Szocialista Egészségügyért” mozgalommal kapcsolatos kérdéseket és a különböző munkavédelmi feladatokat.

A pártszervezettel és az igazgatóval tartott jó kapcsolat, valamint munkamódszereink hozzájárultak ahhoz, hogy a legutóbbi időben jó eredményt értünk el a békekölcsönjegyzés alkalmával és hathatósan segítjük elő a tanácsválasztásokkal kapcsolatos feladatok megoldását is.

Mint minden téren, természetesen nálunk is vannak hibák és zökkenők, de az a lelkesedés, amellyel a szakszervezeti bizottság minden egyes tagja el látja feladatát és a dolgozók bizalma hozzásegít majd ezek kiküszöböléséhez, ahhoz, hogy még jobban, még eredményesebben oldhassuk meg a különböző feladatokat.

Takács Ibolya

a szakszervezeti bizottság elnöke

A gyermekkórház faliújságján olvastuk

„Ide 's tova, talán már hatvan éve, hogy utoljára — még suttyó gyerekkoromban — meglátogatott a Mikulás. Most hosszú évtizedek után újra megemlékezett rólam és elhozta intézetem Szakszervezeti Bizottságának kedves ajándékát: egy szép és értékes könyvet.

Van abban valami szimbólikus, amikor a dolgozók érdekszervezete a dolgozók összességének nevében megemlékezik az intézet vezetőjéről. Már a hatodik évtizedet taposom és hosszú szolgálatom alatt sok elismerésben és kitüntetésben részesültem. De őszintén megmondom, hogy a Szakszervezeti Bizottságnak a figyelme nagyon meghatótt. Ez több mint ajándék... Legalább is én többet látok benne. Az elismerésem kívül a szeretet, a ragaszkodás, a bizalom csillan ki belőle. Ezért is értékelem nagyon.

Minthogy a Mikulást nem kérhettem meg, hogy tolmácsolja hálámat, — ezúton köszönöm meg a Szakszervezeti Bizottságnak jóleső, kedves figyelmét.”

Dr. Reisz Elek
igazgató főorvos

A 60 éves László-kórház

December első napjaiban ünnepelte a László-kórház alapításának hatvanadik évfordulóját. A jubileumi ünnepség alkalmából az Országos Közegészségügyi Intézet előadótermében tudományos ankétot rendeztek, melynek során ismertették a László-kór-

ház 60 éves történetét. A tudományos előadások magas színvonalra, az előadások irányát, a nagygyűlésekkel vetekező érdeklődés jelzője volt a kórház jelenlegi magasszínvonalú, értékes szakmai és tudományos munkásságának.

Néhány szó a Szeged városi-járási alapszerv életéről

Nap mint nap a kora esti órákban megélnék az SZMT székházában lévő járási alapszervezet helyisége. A szakszervezeti bizottság elnöke és a reszortfelelősök tartanak felváltva fogadóórákat. Nyolcan-tizen fordulnak meg ilyenkor a szakszervezet helyiségében, jönnek a bizalmiak munkájukkal kapcsolatos problémák megbeszélése miatt, de jönnek orvosok, egészségügyi dolgozók személyüket ért sérelem, vagy más problémák elintézése végett. A bizalom jele ez.

Gavrán elvtárs, a szakszervezeti bizottság elnöke rendszeresen összehívja az összbizalmi értekezletet. A bizalmiak nemcsak arról számolnak be, hogy melyik taghoz hányszor kell menni, míg a tagdíjat kifizeti (mert ilyen is akad), hanem arról is, hogy tagjaik pártoktatásba való bevonása érdekében mit tettek, arról is, hogy milyen szocialista kötelezettségvállalásokat tettek tagjaik. A védőnők bizalmija pl. a BCG-oltás 100%-os elvégzéséről tesz említést. A rókusi bölcsőde bizalmija nehézségeiről beszél; nehezíti munkáját a szakkáderek nagy fluktuációja. De így sorolhatnánk tovább azokat a problémákat, amelyekre a bizalmiak figyelme kiterjed, illetve a bizalmi értekezleten felszínre kerül. A bizalmiak munkáját döntő mértékben segíti az, hogy jó kapcsolatot tartanak a hozzájuk tartozó tagokkal és munkaterületük szakszervezetijével. A szegedi Fertőtlenítő Intézet bizalmija helyesen összbizalmi értekezlet után napon a hozzá tartozó dolgozókkal megbeszéli a kapott feladatokat.

Gavrán elvtárs és a szakszervezeti bizottság tagjai továbbra is akkor végezhetnek eredményes munkát, ha rendszeresen igénylik a bizalmiak sokoldalú tevékenységét. Ha segítik a bizalmiakat abban, hogy sok szerejjel, lelkesedéssel foglalkozzanak a dolgozók kisebb-nagyobb problémáival, politikai-szakmai oktatásukkal, szakmai munkájuk segítségével. Ez nem elszigetelten csak a szegedi városi-járási alapszervezetben feladat, hanem valamennyi alapszervezetünk szakszervezeti bizottságának van ilyen tenni-valója. Sajnos, sok esetben nem fordítanak erre kellő gondot és ezzel megfosztja magát a szakszervezeti bizottság a tagsággal való kapcsolattól e fontos formájától.

Pócsi Árpád

Gegesi Kiss Pál Kossuth-díjas akadémikus székfoglaló előadása az Akadémián

December 15-én a Magyar Tudományos Akadémia biológiai és orvosi tudományok osztályának rendezésében Gegesi Kiss Pál Kossuth-díjas akadémikus, a Budapesti Orvostudományi Egyetem dékánja, az Orvos-Egészségügyi Dol-

gozók Szakszervezete elnökségének tagja, a „A diabetes mellitus alatti coma és kezelése a csecsemő- és gyermekkorban” címmel székfoglaló előadást tartott az Akadémia felolvasótermében. A székfoglaló előadást nagy érdeklődés kísérte.

Kiváló és érdemes gyógyszerészek

A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa 1954 október 9-én határozatot hozott „kiváló gyógyszerész” és „érdemes gyógyszerész” kitüntetések adományozásáról. A magyar nép elismerését fejezte ki a Minisztertanács a szocializmus építésében derekasan helytálló gyógyszerészeknek, amikor lehetővé tette ezen kitüntetések kiadását. Soha ilyen elismerésben, kitüntetésben nem részesültek sem az egyes gyógyszerészek, sem az egész gyógyszerész kar.

Az egészségügyi kultúra és dolgozó népünk egészségügyi színvonalának emelésében élenjáró gyógyszerészeknek 1954 december 16-án ünnepélyes keretek között nyújtotta át a kitüntetések és pénzjutalmakat dr. Takó József egészségügyi miniszterhelyettes. A szakszervezet elnöksége és a gyógyszerész szakcsoport nevében dr. Végh Antal szakcsoport-elnök üdvözölte a kitüntetetteket.

„Kiváló gyógyszerész” kitüntetésben és 3000 forint pénzjutalomban részesült: dr. Szomolányi Gyula főgyógyszerész (Szeged), Losonczy Ferenc gyógyszerész (Győr-Sopron megye) és Sey Lajos gyógyszerész (Tolna megye).

„Érdemes gyógyszerész” kitüntetésben részesült: dr. Szalay Kálmán gyógyszerész (Vas megye), Breuer Béla gyógyszerész (Fejér megye) Molnár

Imre honvéd gyógyszerész-őrnagy, Bácskai Ottóné gyógyszerész (Budapest), Vadászi Edit gyógyszerész (Nógrád megye), Dvorák Alfréd gyógyszerész (Pest megye), dr. Kemenes Jánosné gyógyszerész, főelőadó (Egészségügyi Minisztérium).

1000 forint pénzjutalmat kaptak Bálint Gábor gyógyszerész (Bács-Kiskun megye), Lénárt Tibor gyógyszerész (Zala megye), Sági Erzsébet gyógyszerész (Borsod megye), Gaskó Lászlóné gyógyszerész (Budapest).

Szakszervezetünk elnöksége évek óta támogatja, hogy a gyógyszerellátásban áldozatkészen helytálló gyógyszerészek ezen magas szakmai kitüntést elnyerhessék. Örömmel köszöntjük a Minisztertanács határozatát, a kitüntetett gyógyszerészeket és kívánjuk, hogy további jó munkájukkal segítsék elő a magyar nép zavartalan, magas színvonalú gyógyszerellátását.

KITÜNTETÉS

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa kiváló munkája elismerésül dr. Kárpáti Imrénnek, az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete budapesti bizottsága elnökének a „Szocialista Munkáért Érdemérem” kitüntetést adományozta.

Új kórházat kap Gyöngyös

A gyöngyösi városi tanácsnak az utóbbi időben a legnagyobb problémája volt: miképpen tudná megszüntetni a város közkórházának rendkívüli zsúfoltságát? Alig alakult meg a gyöngyösi Hazafias Népfront, azonnal akcióprogramjába iktatta: minden eszközzel segíteni fog a súlyos kérdés megoldásában.

Az új „főlkórház” céljaira kiszemelt épületben a 21/3. Építőipari Tröszt tevékenykedett. A racionalizálás után a tröszt felszámolt, csupán kislétszámú építővezetőség maradt hátra: hét ember a 12 helyiségből álló nagy kastélyban. Az Egészségügyi Minisztérium azonnal kiutalt félmillió forintot átalakítási költségek, orvosi létszámra gon-

doskodott, s csupán egyetlen akadály volt az építkezés, majd a gyógyítómunka megkezdésének, hogy az építészvezetőség nem akart kiköltözködni a „Grüssner-kastélyból”.

Az építészvezetőség és a város közötti hosszú csatározás a napokban ért véget. Az Építészügyi Minisztérium gazdasági hivatalának vezetője, Török János főmérnök — a gyöngyösi Hazafias Népfrontbizottság megkeresésére, s Kilián József miniszterhelyettes utasítására — azonnal megvizsgáltatta a „Grüssner-kastély” dolgát. Negyvennyolc óra belül úgy döntöttek: átadják az épületet Gyöngyös városának.

A gyöngyösi Hazafias Népfrontbizottság munkájának első komoly eredménye ez az új kórház.

A sportmunka további sikereiért!

A Szakszervezetek Országos Tanácsa elnöksége 1954 október 25-én határozatot hozott a szakszervezeti sportegyesületek testnevelési és sportmunkájának további, az eddiginél eredményesebb végzésére, hogy a kormányprogram szellemének megfelelően biztosítsuk az egészségügyi dolgozók fokozottabb sportigényeinek kielégítését.

A határozat új nagy szakszervezeti sportegyesület kereit jelöli meg azáltal, hogy az orvos-egészségügyi dolgozók, a közalkalmazott és helyi ipari dolgozók, a pedagógus és művészeti dolgozók a jövőben, közösen egy sportegyesületben, az egységes rendszerű szakszervezeti sportegyesületek működési szabályzata szerint fejtik ki tevékenységüket.

Az egészségügyi dolgozók fel szabadulás utáni sporttevékenységét a rendelkezésre álló anyagi eszközök észszerű felhasználása mellett, az ügy iránti lelkesedés, az öntevékeny kezdeményezés jellemezte. E munka következményeként szaporodtak az egész ország területén a társadalmi munkával épített sportlétesítmények és ezzel párhuzamosan növekedett a sportegyesület taglétszáma. Mindezek azt bizonyítják, hogy sportvezetőink jelesre vizsgáltak a dolgozók bizalmából betöltött funkciójukban.

Az új, közös sportegyesület keretein belül az egészségügyi dolgozók előtt lehetőségek bon-

takoznak ki az eredményesebb sportmunka kialakításához. Eddig a három külön működő sportegyesület országos és területi elnökségei nagy összegeket emésztettek fel. Ez az összeg most ugyancsak az élő sportot szolgálja. A továbbiakban a sportegyesület tagsága fizetési kötelezettség nélkül használhatja mindazokat a létesítményeket, amelyek az egész ország területén az új egyesület tulajdonát képezik. Nem okoz majd gondot a sportkörök elnökségeinek egy-egy kisebb létszámmal működő szakosztálya számára a pályaeépítés, vagy a létesítmény bérleti szerződésével kapcsolatos anyagiak biztosítása.

A sportegyesület rendelkezésére álló anyagi, tárgyi eszközök és foglalkoztatott szakemberek a munka helyes megszervezésével biztosíthatják a mennyiségi és minőségi sportmunka töretlen fejlődését.

Ki kell hangsúlyoznunk azonban, hogy a szakmai sportmunka vitele továbbra is az üzemekben és intézményekben alakított sportkörökben folyik és a sportegyesületek összevonása nem érinti a sportkörök önállóságát. A sportkört elnökségeknek és aktivistáknak az lesz a legfontosabb feladatuk, hogy tovább szélesítsék a sportolók táborát, az üzemi sportmunkán keresztül biztosítsák a játékos és versenysportot az egészségügyi dolgozók részére.

Rumpler László

Orvosi klubestet rendezett

a pécsi Orvostudományi Egyetem békebizottsága december 11-én a TTIT Janus Pannónius utcai klubhelyiségében. A műsoros klubest keretében dr. Varga Ferenc docens a svájci gyermekgyógyász kongresszusról és svájci élményeiről beszélt.

Radiológus középáder szakcsoport

előadásokat rendez a következő témakörökből:

December: A tüdő nem tbc-s elváltozásai, előadó: dr. Wimmer Ernő.

Január: A tüdő tbc-s elváltozásai, előadó: dr. Barabás Mihály.

Február: A szív, előadó: dr. Lakos János.

Március: A koponya röntgen vizsgálata és ideggyógyászati vonatkozásai, előadó: dr. Póta László — dr. Ormos Margit.

Április: A csont traumás elváltozásai, előadó: dr. Radó Károly.

Május: A csont egyéb megbetegedései, előadó: dr. Deák Pál.

Az első előadás 1954. december 20-án, ó. 5 órakor volt a szakszervezet székházának nagy termében.

„Szocialista kultúráért”

A népművelési miniszter Raska Béla elvtársnak, a László-kórház kultúrotthon igazgatójának és

dr. Ritók László elvtársnak a debreceni Orvostudományi Egyetem kultúrotthona igazgatójának a szocialista kultúra területén kifejtett kiváló munkájáért és a kultúrotthon megszervezéséért és kiváló vezetéséért

a „Szocialista Kultúráért” kitüntetést adományozta.

A kitüntetések ünnepélyes keretek között vették át a SZOT székházában.

Az elvtársnak további sok sikert kívánunk munkájukhoz.

ELVESZETT

dr. Karsay Béláné és dr. Szóbi Blanka szakszervezeti tagsági könyve. Kérjük a megtalálót szerkesztőségünkben adja le.

SZOCIALISTA EGÉSZSÉGÜGYERT

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Szabó Zoltán

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, V., Nádor-utca 32.

Nyomatott 2000 példányban.

Ara 20 fillér

Szakra Lapnyomda,

Budapest, VIII., Rökk Szilárd-u. 8.

Felelős vezető: Kulcsár Mihály